

Begyndelsen af havde i samme; thi, uagtet jeg baade i en tidligere Tid og nu igjen i Løbet af den sidste Tid har bekræftet mig ikke saa lidt med det paagjældende Spørgsmaal, saa maatte jeg dog erkende, at det var mig umuligt at kunne stole paa, at jeg selv vilde kunne finde det Rigtige for at have den omtalte Uretfærdighed. Jeg har derfor maattet henvende mig til Mænd, som havde de Sagindsigter i dette Spørgsmaal, som manglede mig, og jeg har allerede for flere Maaneder siden opfordret en Samling af Mænd, som jeg maatte anse for at have en fortrinlig Indsigt i denne Sag, til at prøve samme, ikke just med Hensyn til St. Croix alene, men i dens Almindelighed, saaledes at Spørgsmaalet rettedes paa, hvorledes Suffertoldden burde indrettes. Disse Mænd have nu taget sig af Sagen med megen Iver, og de have indhentet en Mængde Oplysninger, som vare nødvendige, for at de selv kunde komme til en grundig Indsigt deri. Men som Følge deraf har det ikke været dem muligt at fuldende deres Arbejde saa tidligt, at det har kunnet komme mig tilhænde før i de aller sidste Dage. Dersom jeg nu, efter at have modtaget deres Betænkning, selv skulde have gjort de Skridt, som vare nødvendige for fra min Side at kunne forelægge Thinget et Forslag om Sagen, saa vilde det let ses, at det ikke vilde have været mig muligt at indbringe samme før i næste Uge, og jeg frygtede for, at det da vilde blive for sent til at kunne saa det igennem i denne Sæssion. Det har derfor været mig overmaade kjært, at et af Kommissionens Medlemmer, som tillige er Medlem af dette Thing, har taget Initiativet, hvorved det er lykkedes, hvad der ellers vilde have været umuligt, at saa Sagen til 1ste Behandling allerede idag. Det vil dog let ses, at Spørgsmaalet om Suffertoldden i Almindelighed vilde have været for stort et Spørgsmaal til at kunne afgjøres hurtigt, thi det nævnte Spørgsmaal griber ind i meget betydelige Interesser udenfor dem, som vi her nærmest tænke paa, og det er derfor ogsaa vist, som den ærede Forslagsstiller har nævnt, at der i den omtalte Kommission selv har foreligget forskjellige Meninger i saa Henseende, men der er en vis

Side af dette store Spørgsmaal, som har en særlig Betydning for den Art Suffer, som produceres dels paa St. Croix og dels paa de andre vestindiske Der, og med Hensyn til hvilken alle Kommissionens Medlemmer have været enige, hvorved jeg skal tilføie, at Medlemmerne af denne Kommission have været henteede fra de allerforskjelligste Sider, saaledes at man turde stole paa, at enhver rimelig Anskuelse om Sagen vilde komme til orde i samme. Om den nævnte Side af Sagen have som sagt, alle Kommissionens Medlemmer været fuldkommen enige, og jeg skal derhos bemærke, at, efterat jeg med Opmærksomhed har gennemlæst de Grunde, som ere blevne gjorte gjældende i saa Henseende i hele Kommissionens Navn, er det ogsaa forekommet mig, at det, der af den er foreslaaet, er en fuldkommen fornuftig og rigtig Foranstaltning. Det er nu dette, som jeg skal bestrebe mig for, at gjøre klart for det ærede Thing.

Indtil Aaret 1863 var Tolden paa Suffer hos os væsentlig delt i tvende Tarifpositioner, af hvilke den ene var raffinerede Suffer og den anden uraffinerede Suffer. Det blev imidlertid oplyst fra Toldvæsenets Side, at denne Adskillelse mellem raffinerede og uraffinerede Suffer medførte meget betydelige praktiske Vanstigeligheder, idet der ikke sjældent blev frembudt til Fortoldning Suffer, om hvilke det var overordentlig vanskeligt, ja undertiden umuligt, at afgjøre, om de maatte kaldes raffinerede eller uraffinerede. Jeg har i Løbet af de senere Maanedre gennemgaaet ikke saa af de Sager, som i sin Tid indkom derom til Generaltolddirektoratet, og i hvilke der var reist Tvivl om dette Spørgsmaal, og jeg har set, hvilke Vanstigeligheder der er forbundet med at afgjøre dem paa en rigtig og retfærdig Maade, ja, jeg kan føie til at der engang blev truffet Afgjørelser, som jeg meget beklager bleve trufne, idet det, uagtet de bleve trufne efter den modneste Overveelse, dog senere har vist sig, at man havde taget fejl, hvorved ikke ubetydelige Interesser kom til at lide svære Indgreb. Det blev altsaa dengang erkjendt af samtlige de Mænd, som kjendte nøiere til denne Art af Sager, at den